

Když ego umírá

Setkání s korejskou šamankou Hi-ah Park

Skutečnost, že je možné setkat se se svou duší a prožít stav absolutní svobody, jsem poznala díky setkání s korejskou šamankou Hi-ah Park. Nyní tato v Evropě známá průvodkyně do duchovních dimenzí navštíví začátkem června i naši republiku.

Osobní příběh šamanky Hi-ah Park se rozvinul v roce 1981, kdy prošla iniciací u své korejské duchovní matky Kim Keum Hwa. Krátce předtím měla za sebou kariéru tanečnice korejského dvorského ceremoniálního tance v Soulu a studium etnologie v USA. Na obou univerzitách – korejské i americké – obdržela magisterský titul a otevřela se před ní dráha nejen tanečnice, ale také učitelky. Přesto jí cosi chybělo. Prožívala hlubokou duševní trýzeň, o níž netušila, odkud přichází. Její zdravotní stav se prudce zhoršil. Tehdy se rozhodla vyhledat pomoc u své rodačky. Šamanka Kim Keum Hwa ji přijala s velkou laskavostí. Vyslechla ji a poté nahlédla do věšteckého orákula. Její duchové jí sdělili, že k Hi-ah již dlouhá léta promlouvá duchovní svět a ona jej odmítá slyšet. Kim Keum Hwa spatřila kolem Hi-ah duhovou záři a řekla jí, že má jedinou možnost: buď přijme svůj šamanský úděl, nebo v krátkém čase zemře. „Moje duchovní matka mi dala zřetelně na vybranou. Po celý čas, kdy ke mně promlouvala, se mé tělo neovladatelně třásl, jakoby mi dávalo vědět, že tohle je závažná chvíle, kterou nemohu nijak zlehčovat. Moje ego se bránilo,“ vzpomíná Hi-ah Park. „Potom Kim Keum Hwa stanovila datum mé šamanské iniciace na 23. června 1981. Musela jsem se rychle rozhodnout.“

ZASVĚCENÍ V HORÁCH

„Celý týden před iniciací jsem nesměla pozřít ani kousek masa. Jedla jsem jen zeleninu, aby byly mé tělo a mysl lehké. Neměla jsem žádná očekávání, netušila jsem, co nastane. Pouze jsem cítila přítomnost zvláštní síly, která ke mně přicházela,“ vypráví Hi-ah. „Trávila jsem čas po boku své duchovní matky. Byly jsme vysoko

v horách. Když nastal ten důležitý den, vykoupala jsem se ještě před úsvitem v horském potoce. Poté jsme vystoupaly na vrcholek hory Mont Samgak nad Soulem a stanuly před horským oltářem. Položila jsem na něj rýži, rýžové koláčky, tři druhy zeleniny, ovoce, svíčky a láhev domácího rýžového vína. Tohle vše pro ducha hory, abych jej uctila. Čekaly jsme na východ slunce. Náhle má matka rozezněla gong. Držela jsem v ruce pruh bílé látky, s nímž šamani vítají horské duchy“. Poté se Hi-ahino tělo opět roztrásl. Bylo to zřetelné znamení, že duchové přicházejí. Ačkoliv se Hi-ah snažila, nedokázala tyto pohyby ovládat. Ještě chvíli vzdorovala, ale síla, která se do ní drala, byla silnější, než její vzdor. Přestala se neznámé energii bránit, otevřela se a nechala ji vstoupit. „Odevzdala jsem se Duchu,“ vypráví Hi-ah. „Rozlehlo se ve mně hluboké ticho a započal vnitřní dialog. Ze všech stran ke mně přicházelo světlo, byla jsem jako opilá silou Ducha, kterou jsem prožívala. Zaléval mě obrovský příliv Lásky. Do té doby jsem se cítila být od Lásky oddělena, teď tu najednou byla, zalévala mě a koupala ve svém duchovním světle. Cítila jsem se nesmírně čistá a znovuzrozená. Moje duše se probudila.“ Potom Kim Keum Hwa zahájila krátký obřad huhtun kut na uctění horských duchů. Bubnovala a zpívala. Hi-ah tančila a její duchovní matka společně se svými šamanskými pomocnicemi provedly celou řadu dalších úkonů, kterými završily Hi-ahino zasvěcení. Obřad skončil poděkováním Spiritu.

CESTA LÁSKY A SVOBODY

Od iniciace šamanky Hi-ah uplynulo již mnoho let. Po desetiletí naplňuje své šamanské poslání a nikdy svého rozhodnutí nelitovala. „Nemohla jsem se rozhodnout jinak,“ říká. „Duchové si mě vybrali a nebylo možné je odmítnout. Ve svém životě jsem svůj úděl odmítla dvakrát. Potřetí bylo přijetí duchovního světa a Lásky nevyhnutelné. Bez této zkušenosti bych nikdy nepoznala absolutní svobodu. Všichni jsme svobodní, ale nevíme o tom, dokud tento prožitek nenastane.“ Hi-ah na svých seminářích učí svobodě a jako prostředek, jímž tuto zkušenost sděluje, zvolila extatický tanec Mu-a. „Posvátný tanec Mu-a navozuje stav transu, ve kterém se šaman spojuje se svou duší. Při tomto procesu transformuje své obavy a strachy do primární

spirituální energie. Ve svém srdci zažehne touhu poznat Skutečnost (Boha). „Mu“ je také označení pro „válečnici“, která nemá zájem cokoli ničit formou boje, ale vstoupit jako element do strachů, úzkostí a vnitřním působením je rozložit a porazit,“ vysvětluje šamanka. „Jako bojovnice prosíme a žádáme o smrt svého ega. Pokud se nám podaří smrt ega realizovat, vstoupíme do bodu prázdnoty, bodu ničeho. Jakmile budeme prázdní, zbaveni všeho odpadu, dosáhneme nádherného pocitu. Jsme čistí! To je bod Mu-a, extáze. Pokud se nám podaří tohoto bodu dosáhnout, nejsme již nikdy spojeni s pocitem utrpení. Je to cesta k vnitřnímu osvobození.“ Posvátný tanec Mu-a otevírá cestu ke stavu extáze, božské jednoty ducha a těla. Umožní ponoření se do celistvosti našeho bytí, překročení fyzické existence i našeho ega. „Přivádí nás na místo, kde neexistuje konflikt, strach ani utrpení, kde je „jen“ prázdno, jednota bez hranic, absolutní svoboda a cesta k naší pravé podstatě, kterou skutečně jsme,“ dodává Hi-ah.

STAV RAJSKÉ ČISTOTY

Hi-ahiných seminářů v Německu, Švýcarsku a Rakousku se účastní nejen zájemci z těchto jmenovaných zemí, ale záhy mě Hi-ah upozorňuje i na dvě zajímavé ženy z České republiky. Jednou je dramaturgyně a scénáristka Hana Cielová. Na svou zkušenost vzpomíná: „Bylo to jednoho červnového večera v Mnichově. Ve velké místnosti se nás sešlo asi sedmdesát lidí. Seděli jsme kolem prázdného prostoru, všichni už byli docela nedočkaví. Najednou byla Hiah tady. Drobná, útlá, celá v bílém. Pak začala tančit. Její „tanec“ se popisuje jen velmi těžko. Je to jako kdyby netančila ona, její tělo, spíš tančí něco skrze ni. Je to velice intenzivní zážitek a každý ho zřejmě prožívá po svém. Já osobně jsem ještě nikdy neviděla bytost, ve které by se tak propojovaly a prolínaly tak extrémní protiklady. Chvilku byla hněvivým Božstvem, nesmiřitelným, odhodlaným bojovníkem, kterému je marné odporovat, další chvíli zase vše chápajícím, vše přijímajícím a neskutečně soucitným Duchem, Buddhou, Matkou... Obsahovala oba póly, oba principy. Dualitu, která se stala jednotou. Pak začala s lilii v ruce jako s mečem chodit mezi diváky. To už byla v hlubokém transu. Jako prvního si vybrala – nebo spíš její Spirit si vybral - mladého kluka. Začala mu

zvedat hlavu, natahovat páteř... Došlo mi, že dnes večer nebudeme pouhými diváky. A že přinejmenším některé z nás bude „léčit“. Kluk brečel, trochu se bránil. Pak se mu Hiah dotkla lilií čela a naznačila gestem vedle sedícím, aby ho zachytili. Bezvládně se svezl na podlahu. Pak přišel na řadu další... To už stála Hi-ah vedle mě. Najednou nebylo nic. Nejspíš byla tma, ale nevnímala jsem ji jako tmou. Pamatuji si jen, jak si říkám: Aha, tak jestli je tohle smrt, tak to není tak hrozné... Nemohla jsem se hnout. Neměla jsem tělo, neměla jsem emoce. Necítila jsem žádnou tíhu, hmotu, vinu, starost... Přitom bylo všechno jasné, měla jsem dojem, že jsem jasně při vědomí. Nebo že právě až tohle je čisté vědomí... Nikdy jsem nevnímala jasněji. Pak jsem byla zpátky. Nevím, jak to prožívali jiní, ale já jsem umřela a znovu se vrátila. Vím, že se není čeho bát. Za tuhle zkušenost jsem neskonale vděčná.“ Tanec Mu-a prožívá každý po svém. Duch dává prostřednictvím Hi-ah zažít dotyčnému takovou zkušenost, jakou právě potřebuje.

JEDNOTA DUŠE A TĚLA

Hi-ah o své práci hovoří s pokorou, je si vědoma náročnosti svého úkolu. Umí být hluboce soucitná, ale také nesmlouvavá. „Moje semináře jsou koncipovány tak, aby vedly k hlubokému prožitku naší přirozenosti, ve kterém je přijímána naše animální podstata. Vlastnosti jako chtíč a touha se v takovém prožitku přeměňují a stávají se přísadami, které osvětlují našeho Ducha. Rozvíjejí ho do jeho nejčistší možné podoby, bez jakýchkoliv pochybností,“ tvrdí. Tanec, v jejím pojetí, je založený na pronikání do stavu extáze, do stavu božské jednoty duše a těla, kde je zakoušen božský nektar. Připomíná, co již víme, a umožňuje nám, abychom do této znalosti sestoupili ještě hlouběji. „Tak můžeme lépe prožívat lidské bytí s pozorností upřenou na jemnější energie svého těla,“ vysvětluje. „Když se nám společně podaří do nekonečna rozhýbat všechny složky našeho života – mysl, tělo, emoce, dech, duši, individualitu a sílu, poskládají se do jedné dokonalé tapiserie. Potřebujeme poznat moudrost a dimenze našeho těla skrze přímý praktický kontakt s tajemstvími Universa.“ Hi-ahin přístup k životu a k seminářům je prostý, jednoduše vidět a procítit základní činnosti, jako jsou radost, smutek, dýchání, láska, chůze, tanec a spánek. Zdůrazňuje význam hravosti,

protože bychom neměli být tak vážní. „Pokud se stane, že nás něco zaujme, pak budme vážní, a pronikejme do hlubin toho, co nás zajímá, s veškerou vážností. Vstupujme do předmětu svého zájmu intenzivně, upřímně, s veškerou naší energií a celou bytostí,“ vyzývá. „Posvátný tanec je ponoření se do celistvosti našeho bytí. Neohroženě tedy vstupme do světa za fyzickou existencí, do jádra naší existence a spočíme tam. Potom může přijít zážitek božské extáze.“

Martina Mládková

Přednáška a seminář korejské šamanky Hi-ah Park proběhnou ve dnech od 8. do 10. června v pražském Strašnickém divadle. Bližší informace najdete na stránkách www.samanskajurta.cz, na adrese martina@samanskajurta.cz nebo na tel: 605 154 173.